

Wiceprezes
Najwyższej Izby Kontroli
Jacek Kościelniak

Warszawa, dnia 8 marca 2010 r.

Pan
nadbryg. Wiesław Leśniakiewicz
Komendant Główny
Państwowej Straży Pożarnej

KKT-410-05-02/2009
P/09/061

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Szanowny Panie Komendancie!

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701 ze zm.), zwanej dalej ustawą o NIK, Najwyższa Izba Kontroli przeprowadziła kontrolę w Komendzie Głównej Państwowej Straży Pożarnej w Warszawie (zwanej dalej „KG PSP”) w zakresie funkcjonowania numeru alarmowego 112 na terenie Polski. Kontrolą objęto lata 2007-2009 (październik).

W związku z kontrolą, której wyniki przedstawiono w protokole kontroli, podpisanym bez zastrzeżeń, Najwyższa Izba Kontroli, stosownie do art. 60 ust. 1 ustawy o NIK, przekazuje Panu Komendantowi niniejsze wystąpienie pokontrolne.

Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie ocenia, pod względem rzetelności i celowości, działalność Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej w zakresie wdrażania numeru alarmowego 112 oraz nadzoru nad jego funkcjonowaniem w latach 2007 – 2009 (październik), mimo stwierdzonych uchybień.

Powyższą ocenę uzasadniają wymienione niżej następujące ustalenia kontroli.

1) Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie ocenia przygotowanie KG PSP do realizacji zadań związanych z obsługą numeru alarmowego 112 na terenie Polski przez jednostki organizacyjne PSP. Pierwotnie zadania te Komendant Główny PSP powierzył Krajowemu Centrum Koordynacji Ratownictwa i Ochrony Ludności¹, a od dnia 30 grudnia 2008 r.

¹ Zarządzenie Nr 8 Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej z dnia 5 lutego 2007 r. w sprawie nadania regulaminu organizacyjnego Komendzie Głównej Państwowej Straży Pożarnej - § 30 pkt 2 lit. j, pkt 14 i 15 (Dz. Urz. KG PSP.07.1.8. ze zm.), obowiązujące od dnia 19 lutego 2007 r. do dnia 30 grudnia 2008 r.

Krajowemu Centrum Koordynacji Ratownictwa i Ochrony Ludności oraz Biuru Informatyki i Łączności, funkcjonującym w strukturze organizacyjnej KG PSP².

2) Pozytywnej ocenie NIK, pod względem rzetelności, podlega udział Komendanta Głównego PSP w pracach nad wypracowaniem koncepcji funkcjonowania systemu powiadamiania ratunkowego, którego ramy określił przepis art. 25 ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym³ (dalej „ustawa o PRM”). Według założeń określonych tym przepisem, numer alarmowy 112 miały obsługiwać wojewódzkie centra powiadamiania ratunkowego, funkcjonujące w urzędach wojewódzkich. Ich zadaniem miało być m.in. przyjmowanie zgłoszeń kierowanych do tego numeru i przekierowywanie ich do właściwej jednostki Policji, Państwowej Straży Pożarnej i pogotowia ratunkowego (art. 25 ust. 1 pkt 1).

Komendant Główny PSP uczestniczył w pracach Międzyresortowego Zespołu do spraw numeru alarmowego 112 oraz wdrażania systemu e-Call⁴ (zwany dalej „Zespołem Międzyresortowym”), których celem było m.in. wypracowanie jednolitej koncepcji realizacji przepisów dotyczących numeru alarmowego oraz centrów powiadamiania ratunkowego. Komendant Główny PSP korespondował również z innymi organami, współuczestniczącymi w pracach Zespołu, w tym głównie z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji (dalej „Ministrem SWiA”) oraz Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej (dalej „Prezesem UAE”) w sprawach związanych z obsługą numeru alarmowego 112. Rezultatem prac Zespołu była „Koncepcja Sytemu 112”, dotycząca wdrażania i funkcjonowania systemu powiadamiania alarmowego, opartego na modelu 16 wojewódzkich centrów powiadamiania ratunkowego – dokument przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 16 października 2007 r.

3) NIK pozytywnie ocenia, pod względem celowości, działania Komendanta Głównego PSP w zakresie wypracowywania nowej koncepcji funkcjonowania systemu powiadamiania ratunkowego na terenie Polski z zastosowaniem telefonu alarmowego 112. Zostały one podjęte w lutym 2008 r. na wniosek właściwego w sprawie wdrażania numeru alarmowego 112 Podsekretarza Stanu w MSWiA, zaakceptowany przez Ministra SWiA⁵.

Komendant Główny PSP już na początku lutego 2008 r. przeprowadził analizę powyższej Koncepcji, a o jej wynikach powiadomił Ministra SWiA pismem z dnia 11 lutego 2008 r.⁶. W piśmie tym Komendant Główny PSP krytycznie odniósł się do zapisów zawartych w Koncepcji i przedstawił opis zagrożeń związanych z jej wdrażaniem. Wśród zagrożeń

² Zarządzenie Nr 20 Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej z dnia 30 grudnia 2008 r. w sprawie nadania regulaminu organizacyjnego Komendzie Głównej Państwowej Straży Pożarnej - § 6 ust. 1 pkt 6 i § 11 ust. 1 pkt 2 i 3 (Dz. Urz. KG PSP. 08.2.34), obowiązujące od dnia 30 grudnia 2008 r.

³ Dz. U. Nr 191, poz. 1410 ze zm. Przepis art. 25 ustawy o PRM obowiązywał od dnia 1 stycznia 2007 r. i został uchylony z dniem 10 lutego 2009 r. przepisem art. 4 pkt. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o ochronie przeciwpożarowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 11, poz. 59).

⁴ Powołanego przez Prezesa Rady Ministrów Zarządzeniem Nr 7 z dnia 16 stycznia 2007 r. w sprawie utworzenia Międzyresortowego Zespołu do spraw numeru alarmowego 112 oraz wdrażania systemu eCall - § 2 ust. 3 pkt b (niepublikowane).

⁵ Pismo nr SPP/87/2008 z dnia 12 lutego 2008 r. Podsekretarza Stanu w MSWiA skierowane do Ministra SWiA. Na piśmie tym Minister SWiA naniósł dekretnację w brzmieniu „Akceptuję”.

⁶ Pismo nr CKR-V-266/1-31/08 z dnia 11 lutego 2008 r. Komendanta Głównego PSP do Podsekretarza Stanu w MSWiA.

Komendant Główny PSP wyszczególnił min. wydłużenie, po odebraniu zgłoszenia, czasu zadysponowania siłami i środkami do działań ratowniczych, nieuwzględnienie budowy zintegrowanego systemu powiadamiania ratunkowego na poziomie powiatu, współpracującego z siecią CPR-ów budowanych na poziomie wojewódzkim oraz brak funkcji koordynacyjnej ze strony tworzonych CPR-ów w przypadku zdarzenia wymagającego udziału służb z kilku powiatów. Komendant Główny PSP przedstawił w tym piśmie również propozycje kierunków działań, zmierzających do uruchomienia sprawnej obsługi zgłoszeń kierowanych do numeru alarmowego 112. Na konieczność zmiany przyjętej koncepcji obsługi numeru alarmowego 112 i budowy nowego systemu wskazał również Zespół Międzyresortowy na posiedzeniu w dniu 8 lutego 2008 r. W rezultacie Minister SWiA w dniu 12 lutego 2008 r. powierzył Komendantowi Głównemu PSP koordynację budowy nowego systemu powiadamiania ratunkowego (dalej „nowy SPR”).

Komendant Główny PSP w celu realizacji tego zadania, decyzją nr 101 z dnia 14 marca 2008 r.⁷, powołał Zespół do spraw Systemu Powiadamiania Ratunkowego. Zespół ten brał aktywny udział w przygotowaniu projektów aktów prawnych niezbędnych do wdrożenia nowego SPR, w tym przede wszystkim projektu stosownej ustawy. Prace te zakończyły się uchwaleniem przez Sejm RP w dniu 5 grudnia 2008 r. ustawy o zmianie ustawy o ochronie przeciwpożarowej i niektórych innych ustaw⁸. Przepisy tej ustawy weszły w życie w dniu 10 lutego 2009 r. i z tym dniem ustanowiły podstawy do budowy nowego SPR. W systemie tym przewidziane jest funkcjonowanie wojewódzkich centrów powiadamiania ratunkowego oraz centrów powiadamiania ratunkowego (art. 14a ust 2 odpowiednio pkt 1 i 2). Powołany przez Komendanta Głównego PSP Zespół przygotował również dokumenty określające podstawy do opracowania nowego SPR.

I tak, we wrześniu 2008 r. Zespół ten opracował dokument pn. „Założenia do organizacji i funkcjonowania SPR na obszarze województwa”, który w okresie październik-grudzień 2008 r. został poddany procedurze uzgodnieniowej, przede wszystkim z Ministerstwem SWiA, Komendantem Głównym Policji oraz Ministrem Zdrowia. Z ustaleń kontroli wynika jednak, że treść tego dokumentu została krytycznie oceniona w grudniu 2008 r., głównie przez Ministerstwo SWiA. Dokument ten, zdaniem uzgadniających, wymagał licznych uzupełnień i poprawek dotyczących rozwiązań technicznych i organizacyjnych nowej koncepcji SPR. W rezultacie prace nad powyższymi „Założeniami ...” zakończyły się wraz z podpisaniem przez Ministra SWiA w dniu 31 lipca 2009 r. rozporządzenia w sprawie organizacji i funkcjonowania centrów powiadamiania ratunkowego i wojewódzkich centrów powiadamiania ratunkowego⁹.

⁷ Decyzja nr 101 Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej z dnia 14 marca 2008 r. w sprawie powołania Zespołu do spraw Systemu Powiadamiania Ratunkowego.

⁸ Dz. U. z 2009 r. Nr 11, poz. 59.

⁹ Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2009 r. w sprawie organizacji i funkcjonowania centrów powiadamiania ratunkowego i wojewódzkich centrów powiadamiania ratunkowego (Dz. U. Nr 130, poz. 1073), wydane zostało na podstawie przepisu art. 14e ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (tj. Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380), dodanego do tej ustawy przepisem art. 4 pkt 2 ustawy o zmianie ustawy o ochronie przeciwpożarowej oraz niektórych innych ustaw (powołanej w przypisie 3).

W styczniu 2009 r. Zespół ten opracował dokumenty instruktażowe pn.: „Zasady przygotowania i przyjęcia koncepcji SPR w województwach” i „Koncepcja Systemu Powiadamiania Ratunkowego dla województwa”, umożliwiające ujednoczenie opracowania ostatecznych wersji koncepcji nowego SPR w każdym z województw. Z ustaleń kontroli wynika, że treść tych dokumentów została w lutym 2009 r. również poddana krytycznej ocenie przez Ministerstwo SWiA. We wrześniu 2009 r. Zespół opracował harmonogram budowy nowego SPR, zaakceptowany przez Ministerstwo SWiA. Ustanawiał on ramy czasowe budowy i wdrożenia nowego SPR. Zaktualizowany został w dniu 19 października 2009 r.

Z ustaleń kontroli wynika, że równoległe do prac legislacyjnych i prac nad powyższymi dokumentami, Zespół prowadził również prace nad projektem rozporządzenia Ministra SWiA w sprawie organizacji i funkcjonowania centrów powiadamiania ratunkowego i wojewódzkich centrów powiadamiania ratunkowego, którego wydanie przewidywał projekt wspomnianej wcześniej ustawy o zmianie ustawy o ochronie przeciwpożarowej i niektórych innych ustaw. NIK zauważa jednak, że prace te – ze względu na uwagi wnoszone do kolejnych wersji projektu powyższego rozporządzenia przez podmioty biorące udział w uzgadnianiu jego treści, w tym przede wszystkim krytyczne stanowisko Ministerstwa SWiA, Ministra Finansów i Ministra Zdrowia do proponowanych rozwiązań – trwały ponad 1 rok (do końca maja 2009 r.).

Zespół brał również udział w pracach prowadzonych w Ministerstwie SWiA nad rozporządzeniem w sprawie organizacji i funkcjonowania centralnego punktu systemu centrów powiadamiania ratunkowego oraz punktów centralnych służb (Policji, Państwowej Straży Pożarnej, pogotowia ratunkowego)¹⁰.

4) Jako rzetelne i celowe, NIK ocenia działania Komendanta Głównego PSP związane z rozpoczęciem wdrażania nowego SPR, po wstępnym sformułowaniu jego założeń. W tym celu Komendant Główny PSP m.in.:

- w okresie kwiecień-maj 2009 r. przeprowadził analizę możliwości przejęcia przez PSP od Policji obsługi zgłoszeń kierowanych do numeru alarmowego 112 z sieci mobilnych. O jej wynikach poinformował Ministra SWiA pismem z dnia 12 maja 2009 r.¹¹. Według jego treści, jedynie 94 stanowiska kierowania PSP, z ogółem 331 w Polsce¹², obsługują kompleksowo wywołania kierowane do numeru alarmowego 112. Pozostałe, w liczbie 237, będą sukcesywnie przejmowały obsługę zgłoszeń od odpowiadających im terenowo jednostek organizacyjnych Policji. Komendant Główny PSP w ramach przeprowadzonej analizy ustalił etapowanie tego procesu. Założono, że w I etapie nastąpi przejęcie obsługi

¹⁰ Podstawą do jego wydania jest przepis art. 78 ust. 7a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne¹⁰ (dalej „ustawy Prawo telekomunikacyjne”), obowiązujący od dnia 10 lutego 2009 r., dodany przez art. 3 ustawy o zmianie ustawy o ochronie przeciwpożarowej oraz niektórych innych ustaw (powołanej w przypisie 3).

¹¹ Pismo Komendanta Głównego PSP z dnia 12 maja 2008 r. nr BIŁ-I-266/3-51/09, skierowane do Podsekretarza Stanu w Ministerstwie SWiA.

¹² Z analizy wyłączono 4 lokalizacje, w których na dzień 12 maja 2009 r. PSP w ogóle nie obsługuje zgłoszeń alarmowych – tj. m. st. Warszawa, Wrocław, Olkusz i Kraków.

zgłoszeń od Policji przez 65 jednostek organizacyjnych PSP, w których funkcjonują już zintegrowane stanowiska dyspozytorskie (systemów: ratowniczo-gaśniczego i Państwowego Ratownictwa Medycznego) oraz 36 jednostek, w których służbę pełni więcej niż jeden dyspozytor;

- w czerwcu 2009 r. przeprowadził analizę danych dotyczących sposobu odbioru przez Policję zgłoszeń kierowanych do numeru alarmowego 112, przekazanych w dniu 3 czerwca 2009 r. przez Ministerstwo SWiA;

- we wrześniu 2009 r. polecił komendantom wojewódzkim uzgodnienie z właściwymi wojewodami, w terminie do końca października 2009 r., modeli nowego SPR w województwach, zawierających docelową liczbę, lokalizację i teren działania poszczególnych centrów powiadamiania ratunkowego oraz liczbę stanowisk dyspozytorów medycznych i stanowisk operatorów numerów alarmowych, w tym numeru 112. NIK zauważa jednak, że do dnia zakończenia niniejszej kontroli proces uzgodnień powyższych modeli na obszarze całego kraju nie został zakończony, co w konsekwencji uniemożliwia sfinalizowanie procesu opracowania krajowej koncepcji funkcjonowania nowego SPR¹³;

- podjął (od marca 2009 r.) współpracę z Centrum Projektów Informatycznych MSWiA w ramach prac nad niezbędnymi dla funkcjonowania nowego SPR projektami „Ogólnopolskiej Sieci Teleinformatycznej na potrzeby obsługi numeru alarmowego 112 (OST 112)” oraz „Systemu Informatycznego Powiadamiania Ratunkowego (SI PR)”.

5) NIK pozytywnie ocenia, pod względem rzetelności i celowości, zapewnienie przez Komendanta Głównego PSP, przy udziale podległych 16 komendantów wojewódzkich PSP, w okresie objętym kontrolą, ciągłej obsługi na terenie Polski zgłoszeń kierowanych do numeru alarmowego 112.

Obsługę zgłoszeń prowadziły jednostki terenowe PSP (komendy powiatowe i miejskie), na podstawie porozumień zawartych na początku 2007 r. z właściwymi miejscowo wojewodami. Wojewodowie, na mocy porozumień zawartych na podstawie art. 61 powołanej wcześniej ustawy o PRM¹⁴, powierzyli jednostkom organizacyjnym Państwowej Straży Pożarnej realizację zadań określonych w art. 25 ust. 1 pkt 1 tej ustawy dla centrów powiadamiania ratunkowego. Zadania te polegały na przyjmowaniu zgłoszeń kierowanych do numeru alarmowego 112 i ich przekierowywaniu do właściwych służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy.

Komendant Główny PSP zapewnił kontynuację obsługi zgłoszeń kierowanych do numeru alarmowego 112 po wejściu w życie z dniem 10 lutego 2009 r. przepisów powołanej wyżej ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o ochronie przeciwpożarowej oraz niektórych innych ustaw. Jej przepisy uchylily bowiem obowiązywanie przepisów art. 25 i 61 ustawy o PRM. Jednostki organizacyjne PSP kontynuowały obsługę zgłoszeń

¹³ Harmonogram budowy SPR, w wersji z dnia 19 października 2009 r. przewidywał opracowanie „Koncepcji organizacji i funkcjonowania SPR” na poziomie wojewódzkim, a do końca 2009 r. opracowanie i przekazanie do Ministerstwa SWiA krajowej „Koncepcji organizacji i funkcjonowania SPR”.

¹⁴ Dz. U. Nr 191, poz. 1410 ze zm.

kierowanych do numeru alarmowego 112, mimo nieskorzystania przez 9 z 16 wojewodów z możliwości powierzenia im, stosownie do przepisu art. 7¹⁵, w drodze porozumienia, realizacji zadań centrów powiadamiania ratunkowego, w tym obsługi zgłoszeń kierowanych do numeru alarmowego 112. Ustalono, że do połowy sierpnia 2009 r. jedynie 7 wojewodów¹⁶ zawarło stosowne porozumienia.

6) NIK jako celowy ocenia udział Komendanta Głównego PSP w zainicjowanych w sierpniu 2007 r. przez Zespół Międzyresortowy oraz Ministra SWiA pracach, zmierzających do uruchomienia tymczasowego systemu pozyskiwania informacji i danych o lokalizacji abonenta realizującego połączenie do numeru alarmowego 112 (zwanego dalej „rozwiązaniem tymczasowym”)¹⁷. Prace te zakończyły się zawarciem w dniu 25 stycznia 2008 r. pomiędzy Komendantem Głównym PSP, Komendantem Głównym Policji i Ministrem SWiA z Telekomunikacją Polską S.A. oraz 4 operatorami telefonii komórkowej stosownych porozumień¹⁸.

Komendant Główny PSP rzetelnie, w ocenie NIK, realizował w I połowie 2008 r. działania zmierzające do wdrożenia rozwiązania tymczasowego. Stwierdzono m.in., że w czerwcu 2008 r. przeprowadzone zostało pełne rozpoznanie stanu przygotowań wszystkich komend powiatowych i miejskich do wdrożenia, z dniem 1 lipca 2008 r., rozwiązania tymczasowego. Przeprowadzono również w połowie czerwca 2008 r., na stanowiskach kierowania tych komend, testy sprawdzające działanie procedur lokalizacji abonentów kierujących zgłoszenia do numeru 112. Monitorowane było również funkcjonowanie rozwiązania tymczasowego po jego uruchomieniu. W sierpniu 2008 r. Komendant Główny PSP przeprowadził powtórne testy wymienionych wyżej procedur, ze względu na dużą awaryjność wdrażanego systemu. Wyniki testów były poddawane w KG PSP analizom, a stwierdzone nieprawidłowości wraz z wnioskami, wskazującymi głównie na niską dostępność do stron internetowych operatorów telekomunikacyjnych oraz dużą niedokładność uzyskiwanych danych lokalizacyjnych, zostały przekazane we wrześniu 2008 r. do Ministerstwa SWiA.

7) Pozytywnej ocenie, pod względem rzetelności, podlegają działania Komendanta Głównego PSP związane ze sprawowaniem nadzoru nad podległą służbą w zakresie obsługi zgłoszeń

¹⁵ Przepis art. 7 tej ustawy stanowi, że wojewoda może, w drodze porozumienia, powierzyć wykonywanie, do dnia 31 grudnia 2011 r., zadań centrów powiadamiania ratunkowego innym podmiotom, w szczególności jednostkom organizacyjnym Państwowej Straży Pożarnej, Policji lub jednostkom samorządu terytorialnego. Zadania centrum powiadamiania ratunkowego, zawiązane z obsługą numeru alarmowego 112, określa przepis art. 14a ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 14 a ust. 2 pkt 2 tej ustawy.

¹⁶ Wojewodowie: Kujawsko-Pomorski, Lubelski, Podkarpacki, Śląski, Świętokrzyski, Zachodnio-Pomorski, Wielkopolski.

¹⁷ Rozwiązanie tymczasowe polega na zapewnieniu służbom dyżurnym (min. PSP) dostępu przez strony internetowe do baz danych poszczególnych operatorów telekomunikacyjnych, do czasu uruchomienia przez Prezesa UKE Platformy Lokalizacyjno-Informacyjnej z Centralną Bazą Danych i uruchomienia nowego SPR.

¹⁸ Porozumienia w sprawie dostępu do danych lokalizacyjnych osób dzwoniących na numer alarmowy 112. Stronami porozumień, zawartych z Polkomtel S.A., Polska Telefonia Cyfrowa Spółka z o.o., PTK Centertel Sp. o.o., P4 Spółka z o.o., byli również: Minister SWiA oraz Komendant Główny Policji.

kierowanych do numeru alarmowego 112. Nadzór miał charakter ciągły. Realizowany był przede wszystkim poprzez liczną wymianę korespondencji w powyższym zakresie z podległymi komendantami wojewódzkimi i Ministrem SWiA oraz analizowanie obsługi zgłoszeń kierowanych do numeru alarmowego 112. I tak, obok analiz powołanych w pkt 4 i 6 niniejszego wystąpienia, Komendant Główny PSP przeprowadził:

- rozpoznanie sposobu i zakresu obsługi zgłoszeń kierowanych do numeru alarmowego 112, w tym procesu zawierania przez komendantów wojewódzkich z wojewodami porozumień określonych odpowiednio przepisami: art. 61 ustawy o PRM (w I kwartale 2007 r.) i art. 7 ustawy o zmianie ustawy o ochronie przeciwpożarowej oraz niektórych innych ustaw (w sierpniu 2009 r.);
- kompleksowe analizy funkcjonowania numeru alarmowego 112, w tym: obejmującą okres od dnia 1 września 2005 r. do dnia 30 września 2007 r. (w październiku 2007 r.) oraz okres I kwartału 2008 r. (w maju 2008 r.). Analizami objęto min. ilość wywołań i ich przekierowań do innych służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy oraz możliwość obsługi zgłoszeń w językach obcych.

8) NIK pozytywnie, pod względem rzetelności i celowości, ocenia działania podejmowane z inicjatywy własnej Komendanta Głównego PSP polegające na zapewnieniu funkcjonowania awaryjnego systemu uzyskiwania danych o lokalizacji abonentów wywołujących numery alarmowe. W KG PSP utworzono już w IV kwartale 2005 r. scentralizowaną bazę numerów telefonów stacjonarnej sieci publicznej. Pozostawała ona w dyspozycji stanowisk kierowania służb dyżurnych PSP, a operatorom telekomunikacyjnym przekazano ją do wiadomości. Opracowanie tej bazy umożliwiło służbom dyżurnym PSP uzyskiwanie w trybie awaryjnym informacji o abonentach bez stosowania dodatkowych procedur, po połączeniu się z tych numerów z operatorami telekomunikacyjnymi. W KG PSP na bieżąco aktualizowano tę bazę i przekazywano aktualne dane poszczególnym operatorom telekomunikacyjnym. Uzgodniono również z tymi operatorami tzw. „numery dostępne” telefonów, do których służby dyżurne PSP mogą kierować zapytania o dane abonentów w sytuacjach awaryjnych. NIK zauważa jednak, że powyższy system obejmuje jedynie 7 operatorów telefonii stacjonarnej o zasięgu ogólnopolskim¹⁹, z którymi uzgodniono na poziomie centralnym zasady pozyskiwania informacji o lokalizacji abonentów. Zdaniem NIK, celowym byłoby objęcie systemem alternatywnego dostępu do danych lokalizacyjnych, również pozostałych operatorów telekomunikacyjnych, prowadzących działalność o zasięgu lokalnym.

9) Pozytywnie, pod względem rzetelności i celowości NIK ocenia udział Komendanta Głównego PSP w pracach prowadzonych przez Grupę Techniczną Centralnej Bazy Danych i 112, utworzoną w kwietniu 2007 r. przez Prezesa UKE. Celem prac tej Grupy była analiza stanu istniejącego oraz określenie propozycji działań w związku z planowaną budową Centralnej Bazy Danych dla numerów przeniesionych i systemu lokalizacji abonentów dzwoniących na numery alarmowe. Komendant Główny PSP brał również udział w pracach

¹⁹ Telekomunikacja Polska S.A., Dialog, Exatel, GTS Energis, Aster, Netia S.A., MNI S.A.

zespołu ds. technicznej koncepcji obsługi wywołań kierowanych do numerów alarmowych, utworzonego w Ministerstwie SWiA w kwietniu 2008 r.

10) Jako rzetelne i celowe NIK ocenia podjęcie przez Komendanta Głównego PSP, już w końcu sierpnia 2005 r., działań zmierzających do stworzenia standardów obsługi zgłoszeń kierowanych do numeru alarmowego 112. Stwierdzono, że w KG PSP opracowano i wdrożono zasady obsługi zgłoszeń kierowanych do numeru alarmowego 112 przez służby dyżurne stanowisk kierowania komend powiatowych i miejskich PSP. Dokument ten, zwany „Procedurą P-17” ustanowił, od dnia jego podpisania przez Komendanta Głównego PSP, w dniu 29 sierpnia 2008 r., standardy postępowania służb dyżurnych PSP w całym kraju przy odbiorze zgłoszeń kierowanych do numeru alarmowego 112.

12) Izba pozytywnie ocenia, pod względem celowości, działania Komendanta Głównego PSP związane z uczestnictwem w procesie tworzenia przez operatorów telekomunikacyjnych planów ogólnych działań w sytuacjach szczególnych zagrożeń, których wymóg sporządzania określał przepis art. 176 ust. 2 pkt 2 ustawy Prawo Telekomunikacyjne, obowiązujący do dnia 6 lipca 2009 r.²⁰. Komendant Główny PSP zgłaszał, w latach objętych kontrolą²¹, na wniosek Ministerstwa SWiA, potrzeby Państwowej Straży Pożarnej, głównie w zakresie zapewnienia ciągłości funkcjonowania numerów alarmowych, w tym numeru 112.

13) Negatywnej ocenie Izby, pod względem rzetelności i celowości, podlega niezapewnienie przez Komendanta Głównego PSP możliwości całodobowej obsługi przez PSP zgłoszeń kierowanych do numeru alarmowego w językach obcych. Ujawniły to wyniki przeprowadzonej w październiku 2007 r. kompleksowej analizy obsługi numeru alarmowego 112. Z ustaleń kontroli wynika, że szkolenia językowe, w formie zorganizowanej, prowadzone były jedynie w obszarze działania Komendy Wojewódzkiej PSP w Poznaniu. Objęły one 230 funkcjonariuszy służb dyżurnych stanowisk kierowania komend powiatowych i miejskich PSP, w ramach programu „112, Can I help you”. Na obszarze pozostałych komend wojewódzkich szkolenia językowe funkcjonariuszy pełniących służbę dyżurną na stanowiskach kierowania i obsługujących zgłoszenia kierowane do numeru alarmowego 112, prowadzone były w znacznie ograniczonym zakresie, przeważnie w trybie indywidualnym. Stanowiska te były również wyposażane w instrukcje, zawierające zestaw najczęściej powtarzających się zwrotów związanych z akcjami ratowniczymi.

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi, Najwyższa Izba Kontroli, stosownie do postanowień art. 60 ust. 2 ustawy o NIK, wnosi o podjęcie działań zmierzających do:

1. objęcia wszystkich operatorów telekomunikacyjnych systemem alternatywnego dostępu do danych lokalizacyjnych abonentów kierujących zgłoszenia do numeru 112,

²⁰ Przepis art. 1 pkt 36 ustawy z dnia 29 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 85, poz. 716), zmienił z dniem 6 lipca 2009 r. brzmienie przepisu art. 176, w tym uchylił ust. 2 pkt 2 tego przepisu.

²¹ Pisma nr: CKR-V-2631/1-5/07 z dnia 2 października 2007 r. i nr BIŁ-i-2631/1-2/09 z dnia 10 kwietnia 2009 r., skierowane do Ministerstwa SWiA.

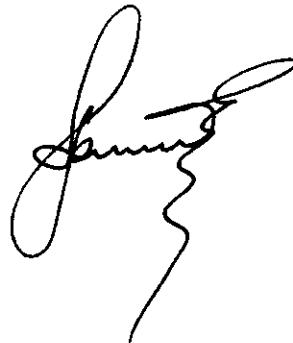
2. zakończenia procesu uzgodnień w wojewodami koncepcji SPR dla województw i opracowania koncepcji krajowej SPR,
3. wdrożenia procesu sukcesywnego szkolenia w zakresie obsługi zgłoszeń alarmowych kierowanych w językach obcych, obejmującego służby dyżurne stanowisk kierowania PSP z obszaru całego kraju.

Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o NIK, oczekuje przedstawienia przez Pana Komendanta, w terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonaniu wniosków oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

Zgodnie z treścią art. 61 ust. 1 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego przysługuje Panu Komendantowi prawo zgłoszenia umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosków zawartych w tym wystąpieniu do Kolegium Najwyższej Izby Kontroli.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, zgodnie z art. 62 ust. 2 ustawy o NIK, termin nadesłania informacji, o którym wyżej mowa wyżej, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały.

2 powaśaniem

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Janusz', written in a cursive style.